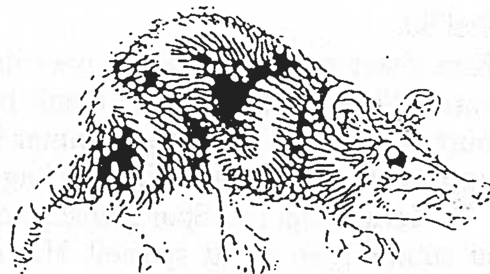
PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - *kun for medlemmer*

Nr. 145, onsdag 12. april 1995

Redaksjonelt

Først vil vi i Phobos-redaksjonen gjerne få ønske dere alle sammen en riktig god påske. (Kanskje særlig fordi dette blir første gang ingen fra Phobos-redaksjonen kan være til stede når bladet skal deles ut. Vi håper at dere klarer å ha det hyggelig uten oss, og at huset i det minste fremdeles står når vi kommer tilbake fra våre respektive påskeferier.)

For de av dere som fremdeles er i tvil om hva dere skal bruke påsken til, kan vi anbefale en rask tur til Gøteborg, der Gothcon går av stabelen 14.-16. april på Huitfeltska Gymnasiet.

Dessuten blir det Necronomicon i Ski helgen etter påske, så de fleste av oss skulle ha muligheten for å få tilfredsstillt sine behov i så måte med det første, selv om det ikke er like tett mellom kongressene som i oktober i fjor, og selv om «the Gathering» vissnok er henlagt til Stavangertraktene i år...

Mens vi sitter her, og som vanlig prøver å snekre sammen et blad er det tvilen begynner å gnage. Kunne Phobos bli et bedre blad? Burde vi sette i gang med oppsøkende journalistikk? Hittil har yttergrensen for den slags vært at et av redaksjonens medlemmer har ringt en nærværende spillforhandler for å spørre om det har kommet noen nye spill på markedet. Hva om vi sendte av gårde en ung, fremadstormende journalist-spire for å se etter selv? Nå kan jo ikke Phobos love gull & grønne skoger akkurat, men ære &berømmelse innen vår egnere krets ville bli den fremadstormende til del (og kanskje en artig måte å forbedre en svak norsk-karakter?)

6 gale rollespillere på Interrail.

Herman Ellingsen

En føljetong

Del 50.

Kim rister oppgitt på hodet over den håpløst romantiske grensevakten, mens han gløtter bort på Monica. Samtidig kommer Sten Hugo og HansO tilbake med Nicolais bagasje.

— Hva er det nå? Spør HansO, som merker at stemningen er litt spesiell. Har det skjedd noe mens vi var borte?

— It's time we got your «friend» on his train, påstår grensevakten, mens han kikker på klokka. The train for Budapest is about to leave.

Deretter følger han våre venner til et annet tog, som har stått på grensestasjonen hele tiden, selv om de ikke har lagt særlig merke til det før nå, og etter en passe tårevåt avskjed («Hils Erik J. hvis du treffer ham...»), forlater toget stasjonen, og det er tid for våre venner til å komme seg om bord i sitt eget tog.

— We don't want to delay your train any more, do we, som grensevakten sier det, it's 12 hours late already...

*

— Hvordan tror dere Nicolai har det nå, spør AM, i et forsøk på å bryte tausheten.

— Nicolai? Svarer Monica oppgitt. Han er vel rasende fremdeles. Dessuten fikk han bare som fortjent...

Sten Hugo tar frem noen kort, og gir seg til å bla igjennom dem.

— Gi meg Nicolais magic-kort, utbryter Kim, når han oppdager hva som foregår. Det der var dårlig gjort av deg.

— Hvilke kort? spør Sten Hugo påtatt forbauset. Mener du disse? Hvordan vet du at de er Nicolai sine?

— Jeg vet det, svarer Kim. Kom nå med kortene.

— Nåvel, det er jo bare standardland likevel, så du kan vel få dem. Svarer Sten Hugo. Men hva har du tenkt å gjøre med Nicolais magic-kort?

— Levere dem tilbake når vi kommer hjem, svarer Kim, men slikt ville vel ikke du forstå?

Fortsettes i neste nummer.

